

בסייעתא דשמיא

קובץ פעולות

לעילוי נשמת הראל מסעוד הי"ד

בסייעתא דשמיא

דף הנחייה למדריך

שלום לכולם,

לצערנו התבשרנו ביום שלישי האחרון על פיגוע קשה בעלי בו נרצחו על ידי בני עוולה ארבעה יהודים צדיקים ונפצעו נוספים.

הכנו פעולות לזכר חברינו ובוגר הסניף, הראל מסעוד הי"ד.

הראל היה בן אדם נעים הליכות, אהוב על כל סובביו, שמח, ענו וראה את הטוב בכל דבר ודבר.

הוא היה אחד מהאנשים שמחפשים משמעות, אנשים שלא עוצרים בשלב הדיבורים אלא ממשיכים בעוז ובגבורה עצומה לשלב הקריטי. שלב העשייה.

הוא לא ויתר בקלות והלך עם אמונותיו עד הסוף. כן, גם שכולם חשבו אחרת.

לפני חודשיים, הראל הי"ד השתחרר מצה"ל וכהמשך ישיר החליט לעבור לגור בחווה בבנימין.

איבדנו אדם שהיה מלח הארץ -

אך במותו הוא ציווה לנו חיים. הראל לא נעלם. הוא השאיר לנו סיפורים ועלינו להפוך את חיינו לסיפור, מאותם דברים.

אם כל אחד יקח על עצמו משהו קטן מהאישיות שלו - האור והטוב שלו ימשיכו להאיר לעד.

בתפילה גדולה לבשורות טובות ובבניין ירושלם ננוחם,

תודה רבה על שיתוף הפעולה!

ה' עימכם,

בברכה,

סגל תשפ"ג סניף בני עקיבא יד בנימין.

בסייעתא דשמיא

פעולה לשבת

זרעים - נבטים - ניצנים - מעלות

בפעולה זו מובאות מספר תכונות מיוחדות שהיו חלק גדול מאישיותו של הראל, על כל תכונה מובא גם הקשר שלה להראל. מוזמנים לבחור מכאן את התכונות שמתאימות לשבט שלכם!

פשטות-

דג מלוח: אם במשחק נלך יותר מדי ונבלוט, בסופו של דבר ניפסל. כך גם בחיים - לא צריך ללכת תמיד על גדול כדי להצליח, לפעמים אלה הדברים הקטנים והפשוטים שעושים את ההבדל הגדול.

אהבת העם-

הדגל, והמדריכים בוחרים את הקבוצות.

דיון: האם הפריע לכם אם מישהו מהקבוצה שלכם נפסל? אם כן, למה?

עמ"י הם כמו הקבוצה במשחק. לא בחרנו אם להיות חלק או לא, זכינו לזה וכמו במשחק אנחנו ביחד, לא משנה מה יקרה.

לכולנו יש מטרה משותפת בעולם לקיים את עבודת ה' (כמו במשחק מטרה משותפת לנצח) כל פגיעה בבני הקבוצה

מעציבה ופוגעת בנו כך גם בחיים, כל פגיעה במישהו מעמ"י היא פגיעה בעם כולנו כי כולנו מאוחדים, משפחה, קבוצה אחת

ואחד בשביל השני. ולכן צריך להבין שאנחנו אחים ורק כך שנהיה מאוחדים נצליח לנצח את האויבים שקמים עלינו.

איך זה מתקשר להראל?

אהבת העם של הראל הייתה גדולה מאוד, מאז הפיגוע זורמים סיפורים על הרבה מאוד אנשים שהראל עזר להם, הוא היה

איש חסד שנגע בכל כך הרבה אנשים, ואנו צריכים ללמוד ממנו מידה זו.

סיפור קצר על הראל:

"שלום הצל אני בסערת רגשות ואני רוצה לשתף אותך במשהו שקשור להראל מסעוד ז"ל הי"ד יהי זכרו ברוך. שנוצח

בטבח בחומס אליהו

אני חייל שח"ם (שירות חובה במשטרת ישראל) לפני כחודש חזרתי בשעת לילה מאוחרת מתל אביב ברכבת לירושלים

לתחנה מרכזית. יצאתי ובאתי לתפוס מונית ואז מזכרתי שהאשראי שלי לא עובר כי בדיוק החלפתי אותו יום לפני כן והיה

איזושהי בעיה איתו. הראל ז"ל פנה אליו ושאל אותי לאן אני צריך להגיע, אמרתי לו שאני מירושלים והוא אמר לי בוא תעלה

איתי על מונית ניקח אותך לתלפיות (איפה שאני גר) ואני אמשיך עם הנהג לאן שאני עצריך. אמרתי לו תודה רבה ועליתי,

בסייעתא דשמייא

אמרתי לו שאחזיר לו בביט והוא לא היה מוכן. הוא נתן לי את המספר שלו ואמר לי "כל פעם שאתה נתקע חס וחלילה תיצור קשר, מעכשיו אנחנו אחים". אתמול שפורסם הדיווח על הפיגוע הייתי בשוק, בכיתי כמו שלא בכיתי מלא זמן.

הראל זה ההוכחה למלח הארץ, בחור פשוט ומדהים, שעזר לי ואני בטוח שלעוד רבים בארץ. הגיע הזמן להפסיק עם הפילוג ולהיות מאוחדים, תהיו טובים אחד לשני, תדברו ותבדקו תמיד אם מישוהו צריך עזרה, בכל דבר, תיהיו הראל"

ענווה-

החניכים מסתובבים וכל פעם שנפגשים שני חניכים הם צריכים לשחק אבן נייר ומספרים. המפסיד צריך ללכת מאחורי מי שניצח ולעודד אותו, עד שנשאר מנצח אחד.

דיון: איך זה הרגיש לעודד כל המשחק מישוהו אחר?

נסביר שלפעמים צריך ללמוד לתת לאחרים מקום ולא להתגאות ולעודד אחרים כי זה משמח אותם ומחזק אותם- מצד המפסיד.

מצד המנצח- לדעת את הכוחות הטמונים בנו אבל לא לשכוח מאיפה באנו ולאן אנחנו הולכים ולהבין שאנחנו חלק מכלל.

איך זה מתקשר להראל?

הראל היה אדם ענו שלא חיפש להתבלט, ולמרות זאת עדיין היה מורגש בכל מקום אליו הגיע.

אהבת הארץ-

כלב ועצם

נסביר לחניכים שכמו שבמשחק כל אחד חיכה בקוצר רוח לצאת לרוץ ולהשקיע ככל יכולתו כדי שהקבוצה שלו תנצח, כך גם ארץ ישראל. אחרי שחיכינו לה אלפיים שנה איך אפשר שלא לשמור עליה ולאהוב אותה מכל הלב.

דיון: מה אנחנו עושים בשביל ארץ ישראל?

איך זה מתקשר להראל?

אהבת הארץ של הראל הייתה חזקה מאוד, הוא הקים חווה בשומרון ורעה עיזים כדי לשמור על הארץ למרות שהיו הרבה קשיים.

סיכום-

הערכים שהבאנו פה אלו הערכים שאנחנו חיים בדרכם, חיים של תורה, עבודה וציונות יהודית. הראל הי"ד חי את חיינו בצורה המושלמת הזאת. שילוב של חיי קודש עם עבודה וישוב הארץ, אדם מלא בערכים ומידות טובות שהלך איתם עד הסוף. עלינו לאמץ תכונות אלו לחיינו האישיים ולהיות קצת יותר הראל.

בסייעתא דשמייא

פעולה לשבת

מעפילים - הרא"ה - קווה

שלב א' - ארץ ישראל

"אין אהבת הארץ בלא ידיעת הארץ,
ואין ידיעת הארץ בלא מגע בלתי אמצעי איתה,
עם עמקיה גיאיותיה,
עם הריה ומישוריה.
רק הרואה בעיניו כמה יפה היא עד לכאב,
הרואה את הוד הזריחה מעל הפסגות ואת משחק הפלא של צבעי השקיעה,
הרואה את יופי הלילות במדבר ובהרים -
יוכל לאהוב את הארץ, לאהוב אותה אהבה של ממש."
(זאב וילנאי)

שאלות לדיון:

למדנו איך לאהוב את הארץ, אבל איך אנחנו עושים את זה ביום יום?
למה אנחנו צריכים לאהוב את הארץ?
למה אנחנו מקריבים כל כך הרבה בשביל הארץ, האם זה שווה את זה?

שלב ב' - עם ישראל

"האיש הזה הוא אחי" (יאיר לפיד): האיש ההוא - שאני שונא - העומד בהפגנות עם שלט: "מוות לערבים", הוא בעצם אותו בנאדם שאני אוהב - המגיש מימיה לשבוי מפני שגם הוא בנאדם. והאיש ההוא - שאני שונא - שצובע את שמו על פסל בוינה, הוא בעצם אותו האיש שאני אוהב - שמלווה לי \$50 דולר באתונה, רק בגלל שאני ישראלי. והאיש ההוא - שאני שונא - שבשם ערכים דתיים, שהוא אפילו לא מבין, תובע זכות על הפרת והחידקל, הוא בעצם אותו האיש - שאני אוהב - שעומד לידי ביום הכיפורים ומראה לי בסבלנות אין קץ את הקטעים הנכונים. והאיש ההוא - שאני שונא - שדוחף אותי בתור לאוטובוס וזיעתו נדבקת אלי, הוא בעצם אותו האיש - שאני אוהב - שמבזבז יום שלם רק בשביל להחזיר הביתה את הילד של השכנים שאיבד את דרכו. והאיש ההוא - שאני שונא - שקורא לי "אחי" למרות שהוא לא, הוא בעצם אותו האיש - שאני אוהב - שאם ארצה או לא ארצה - הוא אחי. (כי זה מה שיש, ואתה חלק ממשהו ומעבר לכל ההבדלים, והצעקות, והעניינים, המשהו הזה לא נורא כל כך ואם תרצה או לא תרצה המשהו הזה הוא גם אתה.)
מה אפשר ללמוד מאמר שקראנו?

בסייעתא דשמיא

שלב ג' - תורת ישראל

נקריא את הפסוקים הבאים מספר יהושע:

ספר יהושע פרק ה'

(י) וַיְחַנּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעֶרְבוֹת יְרִיחוֹ:

(יא) וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֶר הָאָרֶץ מִמִּחְרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלְיָי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה:

(יב) וַיִּשְׁבֹּת הָמָן מִמִּחְרַת בְּאֶכְלָם מֵעֵבֶר הָאָרֶץ וְלֹא הָיָה עוֹד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אָרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא:

רש"י על פסוק י"ב -

"ולא היה עוד לבני ישראל מן - לפיכך, ויאכלו מעבור הארץ, אם היה להם מן לא היו אוכלים מן התבואה, שהמן היה נוח להם,

משל אומר לתינוק מפני מה אתה אוכל פת שעורין, לפי שאין לי פת חטין, לכך נאמר: ולא היה עוד וגו'."

קעת נשאל את החניכים:

- מדוע בכניסה לארץ ישראל פסקה ירידת המן?
- איזה מצב עליון ועדיף יותר - האם המצב של אכילת המן או של אכילת לחם מוכן מתבואת הארץ?
- היכן קל יותר להיות בארץ או במדבר?
- מה ההבדל בין חייו של עם ישראל בגלות לחייו בארץ?

נסכם: במדבר קבלנו את לחמנו - המן מוכן, לא היינו צריכים לטרוח עבורו. משנכנסנו לארץ אנו נתבעים ליצור את לחמנו בעצמנו. אולי היינו מעדיפים להישאר במדבר ולאכול אוכל שמיימי, אך הקב"ה החליט בשבילנו כי המקום שלנו הוא בארץ ישראל ולא במדבר. בארץ ישראל אנו נדרשים ליצור ולעשות. בגלות היינו מנועים מליצור, לא יכולנו לחיות חיי עשייה שלמים של עם בארצו. רק בארץ ישראל יש לנו את האפשרות להקים ממלכת כוהנים וגוי קדוש.

שלב ד' - משחק, חיבור ומסר

במהלך הפעולה נגענו בשלוש נקודות שהיו חלק בלתי נפרד מאישיותו של הראל.

במושג של פה למעלה (נספחים 2) אנחנו רואים את "משולש החיים" של הראל.

ארץ ישראל - כבר מגיל צעיר הראל ראה את החשיבות ביישוב הארץ וכבר בגיל נעוריו החל הראל להתנדב בחוות בשומרון וליישוב את המקום.

הוריו סיפרו שכשהראל היה חוזר הביתה, היו מזהים זאת, ישר לפי הריח שהיה ייחודי לו בזכות עבודת הידיים והעיסוק בירעת הצאן.

תורת ישראל - הראל יישם את התורה כדרך חיים. זה הגיע לידי ביטוי בכיבוד ההורים שהיה לו, עלה מאוד בדברי ההספד.

עם ישראל - הראל היה איש חסד שעסק בעשייה תמידית ועזרה לכל יהודי.

בראש ובראשונה אלו ערכים שאנחנו חיים בדרכם חיים של תורה עבודה וציונות יהודית, הראל הי"ד חיי את חייו בצורה המושלמת הזאת - שילוב של חיי קודש עם עבודה ויישוב הארץ עלינו לאמץ זאת לחיינו האישיים.

נספר - "שלום הצל אני בסערת רגשות ואני רוצה לשתף אותך במשהו שקשור לראל מסעוד ז"ל הי"ד יהי זכרו ברוך. שנרצח בטבח בחומס אליהו. אני חייל שח"ם (שירות חובה במשטרת ישראל) לפני כחודש חזרתי בשעת לילה מאוחרת מתל אביב ברכבת לירושלים לתחנה מרכזית. יצאתי ובאתי לתפוס מונית ואז נזכרתי שהאשראי שלי לא עובר כי בדיוק החלפתי אותו יום לפני כן והיה איזושהי בעיה איתו. הראל ז"ל פנה אליי ושאל אותי לאן אני צריך להגיע, אמרתי לו שאני מירושלים והוא אמר לי

בסייעתא דשמיא

בוא תעלה איתי על המונית ניקח אותך לתלפיות (איפה שאני גר) ואני אמשיך עם הנהג לאן שאני שצריך. אמרתי לו תודה רבה ועליתי, אמרתי לו שאחזיר לו בביט והוא לא היה מוכן. הוא נתן לי את המספר שלו ואמר לי "כל פעם שאתה נתקע חס וחלילה תיצור קשר, מעכשיו אנחנו אחים". אתמול שפורסם הדיווח על הפיגוע הייתי בשוק, בכיתי כמו שלא בכיתי מלא זמן. הראל זה ההוכחה למלח הארץ, בחור פשוט ומדהים, שעזר לי ואני בטוח שלעוד רבים בארץ. הגיע הזמן להפסיק עם הפילוג ולהיות מאוחדים, תהיו טובים אחד לשני, תדברו ותבדקו תמיד אם מישוהו צריך עזרה, בכל דבר, תהיו הראל"

נסיים במשחק: נעמיד את החניכים בשורה, כל פעם המדריך יגיד מילה (נספחים 1), ושואלים אותם אם אכפת להם מאותו המילה,

אם כן, הם מתקדמים צעד אחד קדימה ואם לא, הם נשארים במקום. {כל חניך לחוד}

בסוף ההקראה של כל המילים, כל חניך מסמן לאן הוא הגיע ומחזירים אותם לעמוד באותה שורה מהתחלה. עכשיו מקראים את אותם מילים שוב ושואלים אותם אם הם ממשיכים למעשה, אם כן, הם מתקדמים צעד אחד קדימה ואם לא, הם נשארים במקום.

בסופו של המשחק, החניכים יראו איפה הם עמדו בקטע של חיבור למילים לעומת בקטע של עשיית המעשים. נסביר לחניכים שהמשחק מראה כמה עושים לעומת מאמינים. ומלמד אותם שדברים שאנחנו בהם, צריך לעשות אותם עד הסוף!

הראל היה אחד כזה שבדברים שהוא האמין, הוא הלך איתם עד הסוף ובכל הכוח.

ורגע לפני שנגמר - עושים סבב.

על כל אחד לקחת על עצמו משהו שהוא מאמין בו ולהתמיד בו מעכשיו והלאה.

בסייעתא דשמיא

נספחים 1

האם אני עושה?

נקיון הארץ
עם ישראל
אהבת חינוך
כיבוד הורים
יישוב הארץ
לימוד תורה
צבא\שירות לאומי
התנדבות
לגור בא"יש (אזור יהודה ושומרון)
חיי פשטות
לתת ללא צפייה לתמורה
חסדים בסתר

האם אני מסכים\ה?

נקיון הארץ
עם ישראל
אהבת חינוך
כיבוד הורים
יישוב הארץ
לימוד תורה
צבא\שירות לאומי
התנדבות
לגור בא"יש (אזור יהודה ושומרון)
חיי פשטות
לתת ללא צפייה לתמורה
חסדים בסתר

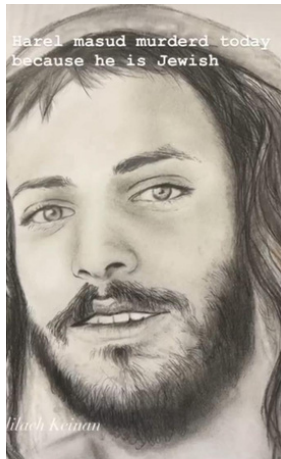

בסייעתא דשמיא

נספחים 2

עם ישראל

הראל מסעוד הי"ד

ארץ ישראל

תורת ישראל